

MANDALA X Edycja - 9.V – 11.V 2014

Główną ideą jubileuszowej X edycji festiwalu jest prezentacja sztuki tańca współczesnego i performance. Tematyka wydarzenia obraca się wokół relacji międzyludzkich, zdolności do komunikacji z drugim człowiekiem, umiejętności rozwiązywania problemów i konfliktów, potrzebie wolności i autentyczności we współczesnym świecie.

Dynamizm sztuki powoduje, że ortodoksyjne trzymanie się pojęć jest coraz mniej możliwe. Repertuar X jubileuszowej edycji festiwalu jest bardzo różnorodny: Javier Pablo Camara, Maciej Sado zgłębiają sprawy związane z adaptacją ciała, jego wrażliwości na czynniki zewnętrzne i wewnętrzne.

Kolektyw Pink Mama Theatre z Berna analizuje problem tożsamości, alienacji człowieka, łączy w swoich działaniach taniec z muzyką, słowem i improwizacją. Clara Saito i Nicolas Roses podejmują temat manipulacji i granic intymności, widzowie są zaproszeni do aktywnej wymiany z performerami. Dramatyczne studium przemocy pokazuje w swoim solo wybitna tancerka Aurora Lubos. Natomiast Wrocławski Teatr Pantomimy po raz pierwszy w swojej historii zaprosił do pracy nad spektaklem choreografkę Annę Piotrowską. Przedstawienie „Historia brzydoty” oparte jest na technikach tańca współczesnego. Mimowie po raz kolejny otwierają się na nowe przestrzenie ruchu. Aktorka Magda Tuka i tancerka Anita Wach na tle fizycznych, sportowych zmagani zastanawiają się nad kwestią przekraczania własnych granic.

Trzy spektakle będą miały premierę podczas jubileuszowej odsłony Mandala Performance Festival. Przedstawienia zagranicznych artystów będą po raz pierwszy prezentowane w Polsce.

Wydarzenia w projekcie:

Stary Browar Nowy Taniec na Mandali - 10 na 10 - Jubileuszowe spotkania

09.05.2014

16.30

Promocja książek pod redakcją Jadwigi Majewskiej

„Świadomość ruchu. Teksty o tańcu współczesnym”,

„Antologia polskiej krytyki tańca po 1989 roku My, Taniec”

Prowadzenie: Julia Hoczyk

Miejsce: Biuro Festiwalowe Impart 2016

18.00

Agata Maszkiewicz

„Polska”

Premiera wrocławska – X edycja Mandala Performance Festival – 09.05.2014

pomysł/choreografia/wykonanie: Agata Maszkiewicz

wideo/dźwięk/światło: Vincent Tirmarcho

muzyka: Miles Davis “Bitches Brew”, The Rolling Stones “Sympathy for the devil”, Zespół z Gąbina/Piotr Figurski/Piotr Kłyś “Oberek”

produkcja: VierHochDrei/ Lisa Schmidt

koprodukcja: Workspace Brussels, imagetanz/brut Wien oraz Art Stations Foundation

Poznań ze wsparciem: Kulturabteilung der Stadt Wien oraz Bundesministerium für Unterricht, Kunst und Kultur

„**POLSKA**” opiera się na dwóch zjawiskach: sympatii i empatii. Spektakl, korzystając z różnych środków wyrazu takich jak taniec, performance, muzyka oraz wideo, lekko

humorystycznie prowokuje widza do fizycznej reakcji na to, co widzi. Jedni odczuwają zażenowanie, inni będą zmagać się z własnymi projekcjami i wyobrażeniami. Większość zapewne pomyśli o performance i performatywności, o osiągnięciach i sukcesach, ale także o urazach i porażkach. Tancerka ubrana jest w sportowy strój biegaczki, a jej ciało zdecydowanie nie może uciec kulturowej naturze.

Agata Maszkiewicz – choreografka i performerka. Pracuje głównie w Austrii i we Francji ale także w Poznaniu, we współpracy z Art Stations Foundation (program Stary Browar Nowy Taniec). W 2009 ukończyła studia taneczne w Institute of Dance Arts w Anton Bruckner Privatuniversitaet w Linz. Jest stypendystką programu Dance Web 2006. W 2007 kontynuowała edukację w Centrum Choreograficznym w Montpellier jako uczestniczka programu *ex.er.ce.* pod kierownictwem Xaviera le Roy'a.

Współpracuje z innymi artystami – m.in. z kolektywem Superamas (*You Dream, Big 3, Casino*), Ivaną Müller (*60 minutes of opportunism*), Alix Eynaudi (*Komposition, The Visitants, long long short long short*) i Anne Juren (*Komposition*). Niektóre z tych prac można było obejrzeć również w Polsce – *Big 3* podczas 9. Międzynarodowego Festiwalu Tańca Współczesnego Ciało/Umysł w Warszawie, czy *Komposition* (Stary Browar Nowy taniec na Malcie, Poznań 2011). Artystka tworzy również własne spektakle – do tej pory m.in. *Snowflakes* (premiera 2008, Sommerszene w Salzburgu), solowa *Polska* (2009) i *Don Kiewicz i Sanczo Waniec* (2011) – dwie ostatnie miały premiery w Brut Theater w Wiedniu. Krajowa premiera pierwszej solowej pracy artystki, *Polski*, odbyła się w poznańskim Starym Browarze (2009), została również pokazana podczas Warszawskiej Sceny Tańca 2012.

W swoich pracach wykorzystuje choreografię jako podstawowy środek dramaturgiczny. Interesuje ją taniec w szerokim znaczeniu, rozumiany jako mniej lub bardziej zorganizowany ruch, niekoniecznie ludzkich ciał. Punktem odniesienia jest dla niej otaczająca rzeczywistość społeczna, którą stara się przekształcać na scenie – czasem w sposób poetycki, innym razem humorystyczny.

Agata Siniarska

„Śmierć 24 klatki na sekundę albo zrób mi tak jak w prawdziwym filmie – choreografia spowolniona w rozdziałach”

choreografia i wykonanie agata siniarska

opieka artystyczna Bush Hartshorn

realizacja techniczna i światła Łukasz Kędziński

produkcja Art Stations Foundation by Grażyna Kulczyk

Premiera wrocławska – X edycja Mandala Performance Festival – 09.05.2014

agata siniarska to fikcyjna postać o wielu talentach i przeszłości kryminalnej, świadomie dziejąca się rozdział po rozdziale w przestrzeni choreograficznych sekwencji, żarliwie pracująca nad ideą kobiecej personifikacji. Dając szansę przez lata różnym rodzajom form teatralnych, obecnie studiuje zadania choreograficzne w Berlinie, nie zapominając jednak przeszłych doświadczeń i kultywując pragnienia wobec języka i pisania, kina i animacji. Uzależniona od fikcji Agata prowadzi swe dochodzenia pomiędzy życiem/śmiercią w obrazie a życiem/śmiercią poza kadrem, tworząc z siebie samej, poprzez przypisane jej kulturowe struktury, narzędzia wizualnej retoryki. Każdy wizerunek, podsycany przez energię głębokiej

teoretycznej jęklivosti, robi z pasją i wielką fascynacją. Wielokrotnie nie samotnie, ale w kompanii wielu wspaniałych awanturników.

cargocollective.com/agatasiniarska

**Clara Saito, Nicolas Roses / Brazylia, Argentyna/
„All the candies have pork”**

obsada: Clara Saito, Nicolas Roses

Spektakl, który porusza tematy fikcji i rzeczywistości, uwodzenia i manipulacji, konfrontuje widzów na poziomie osobistym. Prosta dramaturgia sugeruje publiczności aby miała jasne stanowisko wobec sztuki. Hipnotyczna manipulacja nie pozostawi nikogo obojętnym. Czy jest jakaś granica prywatności? Czy odróżniamy pustą formę od głębokich emocji? To nie jest spektakl tylko o tym co widoczne, oczywiste, a sugestywne video wzmacnia niepewność widza, ale także wzbudza ciekawość, kim jest ta para tańcząca funky, balet, demonstrująca przedziwne akrobacje.

Clara Saito – studiowała w School for New Dance Development (SNDO) w Amsterdamie. W swoich choreografiach bada i próbuje zrozumieć mechanizmy zachowań i reakcji ludzi na przemoc, łączy taniec z elementami akrobatyki i sztuk wizualnych. Występowała na licznych festiwalach w Holandii, w Belgii, Niemczech i w Brazylii. Najważniejsze spektakle: „RestIn Peace”, „primary”, „Por Sal y Samba”. Współpracowała z Carlesem Casallachs, z Benoit Lachambre, Yui Nagakami, Ann Liv Young.

Nicolas Roses – argentyński choreograf i performer. Ukończył min: School of Dance “Isabel Taboga” w Argentynie, Dance College Norht Korelia w Finlandii. Występował w spektaklach wybitnych twórców min: Benoit Lachambre, Esther Arribas, Mauricio Caturelli, Ann Liv Young, Antonio Maia. Najważniejsze prace choreograficzne : „Raymonda and the Gold”, „Trio pathetic”, „Gyroscope”.

Miejsce: Biuro Festiwalowe Impart 2016

Godz:20.30

Tomasz Pomersbach

„QUAERERE” / pokaz premierowy/

Reżyseria i scenariusz: Anita Szurek, Tomasz Pomersbach

Choreografia i wykonanie: Tomasz Pomersbach

Dramaturgia: Anita Szurek

Istotą uczuć jest przypisanie do obiektu. Nasze relacje charakteryzują się wzajemnym przyciąganiem i odpychaniem, sympatią i niechęcią, zaborczością i samoobroną, agresją, ale również potrzebą akceptacji. Emocjom ulegamy w kontekście, w powiązaniu z czymś, co oznacza, że istniejemy we wzajemnej zależności, chociaż temu pragnieniu zespolenia się towarzyszy równie silna potrzeba zachowania odrębności. Realizujemy przestrzeń, która stawia pytania o to, czym i kim stajemy się podczas serii spotkań i interakcji. W kilku

epizodach twórcy spektaklu pokazują, że człowiek funkcjonuje jako element złożonego systemu komunikacji, zachodzącej na poziomie niewerbalnym oraz instynktownym.

Tomasz Pomersbach - swoją artystyczną drogę rozpoczął w studiu tanecznym Operetki Dolnośląskiej we Wrocławiu. Brał udział w wielu spektaklach Operetki Dolnośląskiej, m. in. w Cudzie mniemanym, czyli Krakowiakach i Góralach oraz Dziadku do orzechów. Wielokrotnie występował na deskach Teatru Muzycznego Capitol we Wrocławiu (spektakle Mała księżniczka oraz Swing). Studiował taniec współczesny na London Contemporary Dance School, uzyskując w roku 2010 certyfikat edukacji wyższej University of Kent. Wielokrotnie brał udział w Międzynarodowych Warsztatach Tańca Współczesnego w Poznaniu oraz w warsztatach techniki GaGa, prowadzonych przez Yoshifumi Inao oraz Noę Paran z Batsheva Dance Company. Od sezonu 2010/2011 tancerz Polskiego Teatru Tańca. Występuje m.in. w spektaklach „Minus 2” (chor. Ohad Naharin), „Spotkania w dwóch niespełnionych Aktach”, „Walk@ postu z karnawałem”, „Wiosna-Effatha”, „FootBall@...”, „XL. Polski Teatr Tańca wczoraj i dziś. Odcinek II, lata 1977-80: Krzesny i inne tańce” (chor. Ewa Wycichowska), „Wo-man w pomidorach” (chor. Yossi Berg), „The Outline” (chor. Karolina Wyrwał), „Desert” (chor. Paulina Wycichowska), „Public Space” (chor. Karol Miękina) oraz „Czterdzieści” (chor. Jo Strømngren). W 2013 roku był współautorem, wraz z Katarzyną Rzetelską, choreografii do spektaklu „Ukradkiem”, stworzonego na VI Festiwal Atelier PTT. Absolwent filologii niderlandzkiej Uniwersytetu Wrocławskiego.

Miejsce: Centrum Inicjatyw Artystycznych

10.05.2014

Godz: 16.30

Aurora Lubos

„ Akty”

pomysł, wykonanie , video: Aurora Lubos

muzyka: Paweł Baranek "Gwiazdy" z repertuaru Motion Trio i w wykonaniu Motion Trio

Performans "AKTY" to projekt, który został zrealizowany w oparciu o prawdziwe historie osób dotkniętych przemocą w rodzinie. Ta praca jest odpowiedzią artystki na przeczytane listy, rozmowy z ludźmi, którzy zaznali przemocy. Jest on również inspirowany warsztatami artystycznymi przeprowadzonymi w różnych ośrodkach pomagających osobom doświadczającym przemocy, podczas których Aurora Lubos miała okazję poznać ich emocjonalność, delikatność i zarazem siłę.

Aurora Lubos - tancerka, aktorka, performer. Od 1999 aktorka Vincent Dance Theatre w Wielkiej Brytanii. Jest autorką spektakli solowych *Zanzibar* i *Niedokończone* oraz instalacji *Still Alive* (2011), *Cykl Pokarmowy* (2011), *4 Kąty* (2010), ... *No 1* (2003). W 2005 roku nominowana do nagrody The Rolex Mentor and Protégé Arts Initiative. W przeszłości współpracowała z teatrem Dada von Bzdülöv i Gdańskim Teatrem Tańca. Grała w spektaklach Aviego Kaisera *Przystanek końcowy - Zaspą* i *Wewnątrz Ciała* oraz Tatiany Baganowej *Papugaj* w ramach produkcji Bałtyckiego Uniwersytetu Tańca. Obecnie mieszka i pracuje w Polsce i Wielkiej Brytanii.

Miejsce: Biuro Festiwalowe Impart 2016

Godz: 18.00

Wrocławski Teatr Pantomimy

„Historia brzydoty”

reżyseria i choreografia, scenografia, światło: Anna Piotrowska

muzyka: Michał Mackiewicz

Kostiumy: Anna Piotrowska/Adam Królikowski

Obsada:

Anaza – Izabela Cześniewicz

Anaszka – Agnieszka Dziewa

Anaria – Maria Grzegorowska

Anagi – Agnieszka Kulińska

Anakha – Monika Rostecka

Pokaz spektaklu – X edycja Mandala Performance Festival – 10.05.2014

Przedstawienie powstało z inspiracji dziełem Historia brzydoty Umberto Eco. Piotrowska „dopisuje” tym przedstawieniem swoją wizję ostatniego, nienapisanego przez Eco rozdziału dotyczącego współcześnie pojmowanej brzydoty.

Brzydota w ujęciu Anny Piotrowskiej zaskakująco wiedzie nas sennym szlakiem poprzez ludzkie relacje, miłości i koszmary. Brzydota przejawia się w duchu, charakterze, działaniu, motywacji bohaterów. Skontrastowana z działaniami bohaterów estetyzacja zewnętrznych cech i otoczenia, silnie opisująca współczesne tendencje otaczania się przez ludzi przedmiotami pięknymi i harmonijnymi, przypominać ma, że zawsze powinniśmy starać się być piękni wewnątrz.

Spektakl powstał we współpracy z Laboratorium Ruchu działającym przy Europejskiej Stolicy Kultury Wrocław 2016. Partnerami są: Biuro Festiwalowe Impart 2016 oraz Instytut Muzyki i Tańca.

W kolejnych scenach *Historii brzydoty* zanikają znaczenia. Ruchy kobiet przemieniają się coraz bardziej w taniec rozkładu. Taki taniec nie przywołuje żadnej rzeczywistości zewnętrznej. Odnosi się sam do siebie. Do własnego rozkładu. Szybko przestałem myśleć, czy się domyślać. Pochłonął mnie ten spektakl całkowicie. Działania artystek odbierałem na poziomie neuronów, na długo zanim mój zdesperowany mózg był w stanie wykreować jakieś przedstawienie czy reprezentację.

Mirosław Kocur - teatralny.pl

Kobiety wygłaszają krótkie, intensywne monologi, będące w swojej istocie prośbą o ratunek. Nie warto dać się ovladnąć jakiegokolwiek obsesji: jedzenia lub niejedzenia. Człowiek ma więcej do zrobienia, niż tylko pokazać światu piękno ciała – źle zrozumiane, ulotne i niszczące.

Małgorzata Matuszewska – Gazeta Wrocławska

Trzy niepodważalne atuty *Historii Brzydoty* to gra aktorska (tym razem szczególnie Izabeli Cześniewicz), kostiumy (Anna Piotrowska i Adam Królikowski) oraz autorska muzyka Michała Mackiewiczza, skomponowana na potrzeby przedstawienia.

Karolina Obszyńska – Teatralia

Wrocławski Teatr Pantomimy powstał w roku 1956 jako Studio Pantomimy przy Państwowych Teatrach Dramatycznych we Wrocławiu. Założycielem i kierownikiem artystycznym był Henryk Tomaszewski. Indywidualność twórcza i silnie sprecyzowana wizja reżyserska Tomaszewskiego przyciągały do teatru rzeszę młodych i zdolnych artystów. Unikalność Wrocławskiego Teatru Pantomimy to właśnie efekt osobliwej wizji reżyserskiej i autorskich programów, z których wyrasta jedyny taki teatr na świecie, gdzie ruch potraktowany jest nie jako prosty ekwiwalent słowa, a synteza doznań i wrażeń. We wrześniu 2009 dyrektorem naczelnym został Zbigniew Szymczyk, a artystycznym Marek Oleksy, obaj od lat związani z Wrocławskim Teatrem Pantomimy. Aktualnie w repertuarze Teatru znajdują się spektakle: "Galapagos" (reż. A. Sobiszewski), "Gastronomia" (reż. A. Sobiszewski), "Osąd" (reż. J. Kalina, P. Passini, L. Mądzik), "Stazione Termini" (reż. M. Oleksy), "Mikrokosmos" (reż. K. Dworakowski).

Anna Piotrowska - tancerka, choreograf, reżyser, nauczyciel tańca współczesnego, producent, Fundator i Prezes Zarządu Fundacji Rozwoju Tańca (eferte), założycielka "mufmi" w Warszawie (1995 r. , teatr działa przy Klubie DGW). Stworzyła ponad 60 autorskich choreografii i przedstawień. Twórcza i koordynator wielu ogólnopolskich i międzynarodowych programów edukacyjno-kulturalnych: PolemiQi, Atak przestrzeni, Kierunek.(Europa_Warszawa).taniec, SoloDuo_Polska, laboratorium choreografii, British 4 Polish Dance i in. Laureatka "SoloDuo Dance Festival" (Budapeszt 2005/2006). Stypendystka *British Council Awards 2004 - Young Polish Arts Entrepreneur*. Juror Doliny Kreatywnej programu TVP2 w dziedzinach taniec i animacja kultury. Piotrowska uczestniczyła jako gość w festiwalach w Palermo, Sztokholmie, Berlinie, Brukseli, jak również wielokrotnie jako gość Międzynarodowej Konferencji Tańca Współczesnego (Bytom), Międzynarodowego Festiwalu Współczesnych Form Tańca (Kalisz - główna nagroda 2007), Międzynarodowych Spotkań Teatrów Tańca (Lublin), wielokrotny gość i juror festiwalu *SoloDuo Dance Festival* (Budapeszt 2005-2013). Reżyser ruchu w teatrach dramatycznych m.in. w Szczecinie, Zielonej Górze, Poznaniu, Krakowie, Warszawie, Białymstoku i Legnicy. Zrealizowała autorskie produkcje dla Polskiego Teatru Tańca w Poznaniu pt.: "farfalla" i "6 x 9" . Realizacja ruchu w teatrze lalek K3 z Białegostoku. Gość programu **APAP**, *advancing performing arts project* ("Look 4 faces"). Od 2008 r. regularnie współpracuje ze Śląskim Teatrem Tańca. Od czterech lat jest pedagogiem w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej na Wydziale Teatru Tańca w Bytomiu, gdzie wyklada: formy teatru tańca i struktury choreograficzne, improwizacje, sceny improwizowane i taniec współczesny. Zrealizowała kilka przedstawień międzynarodowych: „Walk_2_corner”, „HUG” (Węgry), „Laka la Mnija In the field of half of sth”, „Cold Fish” (Norwegia), „CoCo_Klimt” (Słowacja), „or Clitoris Landscape (close to gate No. 5)” (Włochy).

Miejsce: Biuro Festiwalowe Impart 2016

Godz:20.30

Maciej Prusak, Piotr Łukaszczyk, Patrycja Hefczyńska

„OJCOWIE” / pokaz premierowy/

Obsada: Maćko Prusak, Piotr Łukaszczyk, Patrycja Hefczyńska

Muzyka: Patrycja Hefczyńska

Dramaturgia; Tomasz Cymerman

Ojcowie Naszych ojców. Nasi ojcowie. I my, jako przyszli ojcowie. Aktor, Piotr Łukaszczyk i tancerz Maćko Prusak z pomocą dramaturga Tomasza Cymermana i kompozytorki Patrycji Hefczyńskiej szukają własnej tożsamości. Oglądają się wstecz, żeby móc z nadzieją spojrzeć w przyszłość. Spektakl oparty na ruchu, słowie i muzyce. Szukamy przez literaturę, wydarzenia i wszystko co miało na nas wpływ. Spektakl jest próbą przełożenia tego na język teatralny.

Piotr Łukaszczyk - aktor i reżyser, absolwent Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie. Zadebiutował w spektaklu „Made In China” w reżyserii Redbada Klijnstry, zrealizowanym z Warszawską Grupą Teatralną, której jest członkiem i jednym z założycieli (aktualna nazwa - Grupa Supermarket). Spektakl został dołączony do repertuaru Teatru Rozmaitości w Warszawie, w którym to w 2004r. zagrał Romea w spektaklu „Benwolio i Rozalina” również w reżyserii Redbada Klijnstry. W okresie 2003 – 2011 aktor Teatru Współczesnego we Wrocławiu. Współpracował przez te lata z takimi reżyserami jak: Krystyna Meissner, Jan Klata, Michael Marmarinos, Michał Zadara, Natalia Korczakowska, Artur Urbański, Gabriel Gietzky, Piotr Sieklucki, Waldemar Krzystek, Jarosław Tumidajski, Yael Ronen, Wojciech Klemm. Zagrał w wielu spektaklach, m.in.: „Gry”, „Historia przypadku”, „Akropolis. Rekonstrukcja”, „Powrót do domu”, „Pułapka”, „Kartoteka”, „Białe Małżeństwo”, „Produkt” (monodram, który wyreżyserował razem z Jakubem Kamińskim). Grał epizodyczne role w filmach i serialach. Na 31. Przeglądzie Piosenki Aktorskiej w nurcie Off zrealizował własny projekt pt. „Poszukiwacze Zaginionego Elementu”. Obecnie współpracuje z fundacją Promised Land, z którą zrealizował w Łodzi spektakl performatywny „Looking for Promised Land”, w ramach ogólnopolskiego projektu „Dotknij teatru”.

Maciej Prusak - aktor, mim, choreograf. W połowie lat dziewięćdziesiątych zadebiutował jako aktor we Wrocławskim Teatrze Pantomimy Henryka Tomaszewskiego i od tamtej pory był związany z tym teatrem aż do roku 2005. Od 10 lat zajmuje się tworzeniem choreografii i ruchu scenicznego w teatrze dramatycznym. Jako choreograf na stałe współpracuje z Janem Klata. Za swój pierwszy autorski spektakl KLAUS DER GROSSE, otrzymał Grand Prix Nurtu Off 31. Przeglądu Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu (2010). Laureat Nagrody Kulturalnej wrocławskiej Gazety Wyborczej WARTO (2010).

Patrycja "PATRICIA" Hefczyńska - Djka, autorka tekstów i muzyki. Frontmanka grup muzycznych Subbacultcha, SAD, Husky, Oszibarack. Uczestniczka prestiżowej RedBullMusic Academy w Londynie. Zagrała w wielu miejscach w Europie i na świecie, m.in. w Czechach, Irlandii, Wielkiej Brytanii, Francji, Rosji, Finlandii i Japonii. Wystąpiła jako support przed pierwszym w Polsce koncertem Bjork. Ważniejsze wydarzenia: Festiwal Nowe Horyzonty, Heineken Opener Festiwal, Off Festiwal, Europavox, Euroculture Street Festival, Wrocław Podwodny, Malta Poznań, Camerimage. Współpracowała z teatrami w Polsce, m.in. Teatrem Współczesnym we Wrocławiu- opracowanie muzyczne, autorka muzyki w spektaklach "Gry", Historia przypadku", "Produkt", Teatrem Polskim w Bielsko-Białej w spektaklu " Hotel nowy świat". Obecnie pracuje nad płytą nowego projektu "GANG" (Girl and Nervous Guy).

Miejsce: Centrum Inicjatyw Artystycznych

11.05.2014

16.30

Promocja książki Anny Królicy „Pokolenie Solo” z udziałem min: autorki, Joanny Leśnierowskiej i Ireny Lipińskiej.

Prowadzenie: Karolina Wycisk, Katarzyna Lemańska / Teatralia/

Miejsce: Biuro Festiwalowe Impart 2016

Godz:18.00

Pink Mama Theatre / Szwajcaria, Polska, Niemcy/ Premiera polska

„PSITTACUS ERITHACUS”

Idea, koncept: Sławek Bendrat, Dominik Krawiecki

Choreografia: Sławek Bendrat

Reżyseria: Dominik Krawiecki

Obsada: Sławek Bendrat, Dominik Krawiecki, Giuliano Guerrini, Marek Wieczorek, Martin Knoll, Tomek Pomersbach

Technika: Jonas Weber

Kierownik produkcji: Angelika Rohrer

Foto: Monika Chmielarz

Produkcja: Kultur Stadt Bern, Swisslos Kultur Kanton Bern, Ernst Göhner Stiftung, Migros-Kulturprozent, Burgergemeinde Bern

...to nie znaczy, że w teatrze należy pokazywać życie...”

Antonin Artaud

„Okręt głupców” płynie do Ameryki. Na jego pokładzie wśród wielu podróżnych, wybitny filozof Immanuel Kant, podróżujący razem z Psittacus Erithacus oraz Tadziem, chłopcem do towarzystwa. Psittacus Erithacus- papuga szara jest powiernikiem Kanta i tym samym jego alter ego. Wszystkie jego teorie, myśli, ale również lęki i fobie znajdują się we wnętrzu głowy Psittacusa Erithacusa. Podczas rejsu Kant- człowiek ujawnia nieludzki sens swej filozofii i tak oto dochodzi do konfrontacji genialnego, acz pozbawionego poczucia rzeczywistości umysłu z banalnością i małościowością innych postaci. Symbolika sztuki odsyła świat pokantowski ku archaicznym złogom wyobraźni zbiorowej, ku okulistycznym rytuałom.

Lato i zima, biel i czerń, wiatr Westnord West, porcelanowe owce naturalnych wymiarów, sztuczny śnieg i piasek budują przestrzeń gry i atmosferę snu. W tym onirycznym świecie, zaludnionym przez niezdolne do komunikacji między sobą ludzkie manekiny, Kant staje się jedynie upiornym władcą kukiełek, a jego królestwo rozumu i woli rozpadło się w pył słów. Filozoficzne, religijne i moralne natchnienie myśliciela grzęźnie więc pod kopułą pustki, krąży ponad ciemnością wód, i nie słyhać, by ktoś- chociażby ptak- przedrzeźniacz- wołał go po imieniu

Pink Mama Theatre powstał w 2011 roku, wszyscy członkowie poznali się w Bernie i tam pracują. Pochodzą z różnych części Europy, jednak Szwajcarię wybrali na swoje miejsce. Kolejne spektakle Bendrata coraz wyraźniej przesuwają się w przestrzeń tematyki genderowej i queer. Członkowie grupy: Sławek Bendrat, Dominik Krawiecki, Simon Reimold, Marek Wieczorek, Angelika Rohrer.

W repertuarze grupy: spektakl „Escort”, „Ariel”, solo „Pinku Chirashi”, które zrealizowane zostało w ramach rezydencji w Klubie Żak w Gdańsku, aktualnie w stałym repertuarze zespołu Pink Mama Theatre. W lutym 2012 roku odbyła się premiera spektaklu „Afterparty”. Przedstawienia zespołu są interdyscyplinarne, równorzędną rolę w nich stanowią: taniec, śpiew, tekst. Środki, którymi operują to wyolbrzymienie, groteska i parodia, która zaczyna się od obśmiania, pokazania w krzywym zwierciadle, języków tańca (szczególnie bliskiego Bendratowi – baletu), przez kostiumy, postacie popkultury aż po parodię płci.

Miejsce: Biuro Festiwalowe Impart 2016

Godz:20.30

Juan Pablo Camara, Maciej Sado / Argentyna, Polska/

Was it a car or a cat I saw? / Pokaz premierowy/

Koncept, choreografia: Maciek Sado.

Obsada: Juan Pablo Cámara, Maciek Sado.

Współpraca dramaturgiczna: Bruno Listopad, Lisa Skwirblies

Jest antybohaterem. Szuka w ciele podatności na złamanie, jego wrażliwości na czynniki wewnętrzne i zewnętrzne i (nie)umiejętności do adaptacji. Zagląda do wnętrza w poszukiwaniu policentryczności członków, z których każdy zostaje protagonistą. Ciało się rozkleja, pozbawia się siły, napięcia, zyskując nowe odcienie, poznając nieznaną dotąd obszary, smakując szczegóły.

Maciej Sado - tancerz, performer. Od 2006 r. związany ze Studium Tańca Współczesnego MTT. Tam też tańczył w „Padlinie” w reżyserii Jacka Gębury. Wziął udział w spektaklu „El perro” w reż. Rodrigo Garcia przygotowanego specjalnie dla widzów festiwalu teatralnego „Premio Europa”. Rok akademicki 2010/2011 spędził w Hiszpanii ucząc się pod okiem takich tancerzy i choreografów jak: Ana Buitrago, Begoña Cuquejo, Marta Alonso, Armando Marten, Ana Beatriz Perez, Eduardo Castro, Cristina Montera. Tańczył w spektaklach „Mecanica de saltos (corpo)” i performance „Xa que pasas” w reż. Begoñi Cuquejo i Marty Alonso. Latem 2010 wziął udział we Flash Mobach w kampanii na rzecz segregacji śmieci na galicyjskich plażach „Separa na praia”. W maju bieżącego roku można było go zobaczyć w choreografii Magdy Radłowskiej do „Moda i muzyka”, spektaklu przygotowanym dla Filharmonii Wrocławskiej oraz w przedstawieniu dyplomowym Wiktorii Wiktorczyk reżyserowanym przez grupę Odruch „Jeśli miałabym strzelać, to strzelałbym do jelenia” (prezentowanym również na festiwalu IFF). Wyreżyserował i stworzył choreografię do dwóch autorskich spektakli „Biedny człowiek obłany mlekiem” (premiera w czerwcu 2011) i „Toque” (premiera w lipcu 2011 na „Corpo Aterra” Primer Festival de Danza e Artes do Corpo, Ourense, Hiszpania). Brał udział w warsztatach prowadzonych między innymi przez: Merce Cunningham Dance Company, Carolyn Dorfman, Wenera Bechter, Stephanie Maher, Dawida Lorenca, Jacka Owczarka, Iwonę Olszowską, Witolda Jurewicza, Katarzynę Chmielewską, Leszka Bzdyla, Marię Stokłosę, Leodana Rodrigo Casas, Julio César Iglesias. Na stałe współpracuje z grupą „Transpediante” (Hiszpania). Od października

2010 prowadzi zajęcia z tańca współczesnego w Akademii Ruchu we Wrocławiu. Aktualnie studiuje i tworzy w Amsterdamie.

Magda Tuka, Anita Wach
„Fight, Fight - that's all we can do”

Koncepcja i reżyseria: Magda Tuka
Wykonawcy: Magda Tuka, Anita Wach
Muzyka i video: Myles Stawman

Temat o ciele ćwiczoną i wystawianą na pokaz, o przeciwniku wciąż zmieniającym swoją pozycję, o archetypie wojowniczkii. Wrestling: to ekscytująca forma intymności i dziwnej relacji z przeciwnikiem. Niekonwencjonalna opowieść o próbie przekraczania granic

Magdalena Tuka – aktorka, performerka. Ukończyła Akademię Teatralną w Warszawie. Karierę zawodową rozpoczęła od współpracy ze Studium Teatralnym Piotra Borowskiego. Wystąpiła min w spektaklach: „Parsifal”, „Hamlet”, „Bramy Raju”. Aktualnie występuje w spektaklach słoweńskiej grupy Via Negativa min: w spektaklu „Casablanca Therapy”, „Wstyd”.

Anita Wach – tancerka tańca współczesnego, choreograf, pedagog tańca, instruktorka astanga jogi. Ukończyła instruktorski kurs kwalifikacyjny z zakresu tańca współczesnego (1998, Kielce) i uzyskała dyplom zawodowego tancerza przyznawany przez Związek Artystów Scen Polskich (2001). Pracę zawodową na polu tańca rozpoczęła w Kieleckim Teatrze Tańca. Wieloletnia artystka Śląskiego Teatru Tańca pod kierownictwem Jacka Łumińskiego. Razem z zespołem odbyła kilkuletnie tournée po Europie i Stanach Zjednoczonych, występowała w Nowym Yorku (Hunter Collage, The Kitchen Theatre), Filadelfii (Swarthmore Collage), Wielkiej Brytanii, Francji (Avignon), Rosji, Czechach, Słowacji i Niemczech. Pod koniec roku 2003 dołączyła do zespołu Teatru Bretoncaffe, współpracując przy produkcji drugiego spektaklu tej grupy, tj. Śnić. Następnie brała udział w większości przedstawień zespołu – m.in. Slam.in, Slam.out (2004/2005), Taniec śniącego ciała (2006), Tańcząc Sarę Kane (2007), Manifest jaszczurki (2007), Topinambur (2008) i Ja, Agaue (2010). Niektóre z nich powstały we współpracy choreograficznej z artystką, m.in. Slam.in, Slam.out oraz Ja, Agaue. Natomiast Manifest jaszczurki to spektakl w autorskiej choreografii Wach.

Wykład Magdaleny Zamorskiej - „Performans cyfrowy – od gadżetu do nowych przestrzeni sensu”

Miejsce: Centrum Inicjatyw Artystycznych

Miejsca pokazów:

Biuro Festiwalowe IMPART 2016

ul. Mazowiecka 17,

50-412 Wrocław

Centrum Inicjatyw Artystycznych ul. Tęczowa 79/81

53- 603 Wrocław

Projekt dofinansowany przez Wydział Kultury Urzędu Miejskiego Wrocławia,
Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Organizatorzy: Biuro Festiwalowe Impart 2016, Centrum Inicjatyw Artystycznych

Dyrektor Generalny Biura Festiwalowego Impart 2016

Krzysztof Maj

Kurator festiwalu: Adam Kamiński

Koordinacja: Ewa Staroń